

Anna Bujnowska

"Miłość romantyczna", Wybór i oprac. M.Piwińska, Biblioteka Romantyczna, Kraków 1984 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 28/3-4 (97-98), 237

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MIŁOŚĆ ROMANTYCZNA. Wybór i oprac. M. Piwińska. Biblioteka Romantyczna. Kraków 1984, WL, ss. 743, zł 300,-

Kolejna książka serii zawiera obszerną antologię fragmentów utworów polskich i obcych od romantyzmu po współczesność, których tematem jest miłość. W posłowniu zamykającym całość autorka tłumaczy koncepcję tak pomyślanej antologii: literatura polska nie zna miłości romantycznej. Najwybitniejsze - pisane po polsku - dzieła o miłości (IV część "Dziadów" i "Listy do Delfiny" Krasieńskiego) - "nie weszły w krwioobieg kultury polskiej". Dla pokoleń Polaków po 1830 r. miłość stała się tematem "nazbyt luksusowym" - "miłość romantyczna nie bardzo się poddaje opisowi w naszym języku". Antologia składa się z 6 części: "Romans", "Strach i maskarady", "W szwajcarskich górach", "Wariant genezyjski", "Uwodziciel pisze dziennik", "Mieszane opinie". Zaprezentowane teksty i ich interpretacje mają na celu wyodrębnienie z literatury mitu miłosnego.

BP/97-98/49

A.B.

MINK O. Louis: Historia i fikcja jako sposoby pojmowania. Tłum. M.B. Fedewicz. "Pamiętnik Literacki" 1984 z. 3 s. 237-255.

Po wnikliwym omówieniu procesów i sposobów poznawania rzeczywistości stwierdza autor, iż celem narracji historycznych jest wywołanie aktu rozumienia i doprowadzenie do pojmowania działań oraz zdarzeń. Przez "pojmowanie" określa łączne obejmowanie "w jednym akcie myślowym szeregu różnych przedmiotów". Zdarzenia składające się na jakąś historię (rozumianą jako całość) powiązane są "siecią nakładających się na siebie opisów", które nie muszą należeć do historii, mogą być własnością pojmowania jej jako całości. Wg autora, cechy narracji przenoszone są ze sztuki do życia, a nie na odwrót, ponieważ opowiadane historie zespalamy oddzielnymi obrazami pamięci.

BP/97-98/50

M.L.